

Man maa derfor være forberedt paa, at medens man i 1931 og 1932 har kunnet glæde sig ved ca. 145 nye Embeder aarlig, vil dette ikke gentage sig i de kommende Aar, en Forøgelse af den undervisningspligtige Alder eller en Udvidelse af Minimumstimetallet i Landsbyskolerne vil ganske vist kunne fremkalde en ny Stigning, men foreløbig maa man forberede sig paa en Nedgang; denne Udvikling er saa nærliggende, at man ikke kan lade dens Virkninger uensede, naar Dimittenttallet fra Seminarierne skal fastslaaes, idet det maa tages i Betragtning, at de Elever, der nu optages, først vil blive dimitterede, naar den omtalte Nedgang allerede har vist sig.

Udvalget mener herefter, at et aarligt Dimittenttal paa ikke over 400 i en Aarrække vil være fuldt ud tilstrækkeligt til at tilfredsstille Behovet af seminarieuddannede Lærerkraft, og at det under Hensyn hertil vil være paakrævet, at der iværksættes Foranstaltninger, der vil kunne nedbringe Dimittenttallet i Overensstemmelse hermed.

Der har under Udvalgets Drøftelser været fremhævet 3 Maader, paa hvilke man kunde tænke sig at træffe Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden blandt seminarieuddannede Lærere:

- I. *Standsning af al Tilgang til Seminarierne i 1934.*
- II. *Begrænsning af Elevtallet i de enkelte Klasser i Seminarierne.*
- III. *Nedlæggelse af Seminarier.*

Med Hensyn til det under I. nævnte Forslag bemærkes, at i 1934 er Seminarierne naaet til for første Gang at skulle oprette 4de Klasse efter den nye Seminarieordning; optages der nu i dette Aar ikke 1ste Klasser, vil Seminarierne stadig kunne arbejde som hidtil med 3 Klasser, og ogsaa Privatseminariernes Økonomi vil, hvis det nuværende Lærerkorps kan paatage sig ogsaa den udvidede Undervisning i 3die og 4de Klasse, saaledes at det ikke er nødvendigt at antage ny Lærerkraft, som hidtil kunne baseres paa 3 Klasser og vil derfor ikke paavirkes væsentlig af denne Standsning af Tilgangen.

Bekendtgøres denne Foranstaltning straks i Foraaret 1933, vil Præparandklasserne 1933—34 kunne nedlægges, og alle vil have et tilstrækkeligt Varsel til at kunne indrette sig paa denne Eventualitet. *Udvalget er enig om at tiltræde det under Punkt I. nævnte Forslag, idet man dog maa beklage, at Forholdene paa et Tidspunkt, hvor den nye Seminarieordning skulde udfoldes, gør det nødvendigt at skride til en saadan Foranstaltning.*

Man kunde spørge, om man ikke kunde nøjes hermed, saaledes at man iøvrigt ser Tiden an.

Regner man, at der i 1933 dimitteres ca. 550 ny Lærere og Lærerinder, vil Antallet af ubeskæftigede, seminarieuddannede Lærere blive  $1\ 132^{*}) + 550 = 1\ 682$ ; da der i 1934 kun dimitteres et enkelt Hold fra Haderslev Seminarium, hvor der er indrettet en Oversidderklasse paa ca. 20 Elever; vil dette Tal ved Udgangen af 1934 være ca. 1 700, men samtidig kan det paaregnes, at i Aarene 1933 og 1934 kan 800 à 900 Lærere finde Beskæftigelse, saaledes at Tallet paa ledige Lærere vil være 800 à 900 ved Udgangen af 1934; i 1935, 1936 og 1937 vil Seminarierne dimittere de i 1931, 1932 og 1933 optagne Elever, der kan anslaaes til det hidtidige Antal, ialt ca. 1 650; dimitteres intet Hold i 1938, vil Antallet af Lærere, der skal have Beskæftigelse ved Udgangen af 1938, være steget til ca. 2 500, af hvilke man kan paaregne, at der hvert af Aarene 1935—38 har kunnet

\*) Det maa dog erindres, at der i Tallet 1 132 er medregnet de, der er dimitteret 1932, og hvoraf adskillige kan have faaet Beskæftigelse efter 1. November 1932, paa hvilket Tidspunkt Statistiken blev optaget.